

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
În străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifelor comerciale, categoria V

„Să dea Dumnezeu bine!”

Așa se salutau oamenii cel bătrâni și de
omenie, în satul meu de pe Târnava-Mare, pe
când eram eu copil. — Dea Dumnezeu bine,
nepoate, — zicea badea Petru către Moșul meu
— Să dea Dumnezeu, unchișule — răspundea
moșul, apoi își începeau povestea ce aveau de
povestit. Ierte-l Dumnezeu pe bătrâni, că buni
oameni mai erau, și înțelepte vorbe mai țesau
din gurile lor.

Badea Pătru n'ar fi leșit din curte fără
să-și facă cruce, măcar de-ar fi mers numai la
fântână după o „botă” de apă, ori până la
veclinul. — Nu știe omul pe ce lese din curte —
zicea el, și pentru aceea e bine să-și aducă pu-
rura aminte de Dumnezeu.

Badea Antonie al Măgdălinei umbra prin
curte zicând mereu: „Salomul al cincizecilea”,
Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta...
Badea Toader al lui Bârză, mergând la câmp,
nu înceta a rosti mereu „Tatăl nostru” și „Nă-
sătoarea.” Badea Galion, badea Niculale al
Paștinei, și alții bătrâni dintre cei de demult, în-
gâneau rugăciuni și până mâneau vitele la apă,
iar badea Niculale al Nederului și badea Con-
stantin al lui Andrei, ținând de coarcele plu-
gului cântau „Doamne strigat-am” și „De te
cel ulta la jărădelegi, Doamne, Doamne, cine
te va suferi...”

La un ospăț, n'ar fi îndrăznit cineva să
vre-o bucdură ori să bea vre-un păhăruș de
vinars înainte de a fi cântat badea Ștefan al
lui Gligoraș, badea Gligor Feri, ori badea Oane
al lui Onișor, „Mărire, și acum”, pe 8. — Cel
al hrănit pe popoară în pustie”, și „din platră
al Izvorit apă, Hristoase Dumnezeule...”

La vorbă apot, erau atât de sfloși bă-
trânii, încât n'ar fi rostit nici o vorbă care ar
sămănat a necuvîntă. Când venea din când
în când în sat doctorul Racofa bătrânul, dacă
în bătrân avea ceva, nu știa cum să spună mai
înștit și cu vorbe mai frumoase. — Mă cam-
toare la rânză — zicea badea Niculale al Pă-
știnei, — și — să lertați, — imi tot vine să
dăgă. — Mă dor — să lertați, — spatele, că
am căzut din carul cu fân — zicea un altul. —
Mă lovii un lemn în pădure, arde-i-ar focul
Doamne iartă-mă.

În felul acesta vorbeau, sau „voroveau”
bătrânii.

Au trecut vremurile acelea și s'au schim-
bat și vorbele. Mai întâi s'a schimbat salutul
sau darea de binețe. Tinerilor li-se părea prea
ang: „Să dea Dumnezeu bine.” Au început a
zice: „Bună ziua.” Mai târziu începură a zice:
„Trăiți!” Alții ziceau: „salut.” Numai prin pră-
văl când cumpăra ceva, era salutat cu cinci
eluri de binețe de-odată: „Bună ziua,” „Să

75 de ani

dela întemeierea Școlii Normale de Invățători din Blaj

Pentru un alt popor sărbătorirea de 75 de
ani a unei școli nu este lucru mare. La noi însă,
la acest popor oropsit, așezat de Tata Tralan
aici în acest colț al Europei, în calea tuturor
hoardelor barbare, care s'au abătut peste noi
venind dinspre răsărit și miazăzi, această po-
menire este o mare sărbătoare.

— Nu s'a dat acestei sărbătoriri o prea
mare însemnătate, în zilele triste prin cari tre-
cem, pentru că noi așteptăm o altă sărbătoare,
mult mai mare, care sunt sigur, că va mișca
inimile tuturor Românilor.

Cam acestea au fost cuvintele părintelui
vicar și prepozit Dr. Victor Macaveiu rostite la
stărușul sărbătoririi a 75 de ani de existență a
Școlii Normale de Invățători din Blaj, făcută
duminecă în 11 Mai în sala cea mare a Pala-
tului Cultural dela Blaj.

Înainte cu 25 ani, în anul 1916, fiind tot
războiu ca și acum, această școală și-a sărbă-
torit 50 de ani de existență, sub stăpânirea ma-
ghiară. Pe atunci erau cuprinse o parte din șco-
lile din Blaj cu oameni concentrați la săpat de
tranșee, așa că sărbătoarea nu s'a putut ținea
în sala de gimnastică a liceului, ci cu învoirea
răposatului mitropolit Dr. Victor Mihály de Apșa,
chiar în catedrala Blajului.

Scriitorul acestor șire era atunci profesor
de limba germană și maghiară la această școală
care pe atunci avea numai 4 clase și a luat
parte activă la acea sărbătoare, pe care a pre-
zidat-o însuși Mitropolitul Dr. Victor Mihály
de Apșa.

De atunci, sub mitropolitul de pie memorie
Dr. Vasile Suciu, Școala Normală de Invățători
s'a întregit la 8 clase, având un local pompos,
pe strada ce poartă numele marelui ei fondator

— așa că este acum la fel cu celelalte școli nor-
male din țară, ba e chiar mult mai pre sus de-
cât ele, pentru că la această școală se îmbină
într'una creșterea religioasă cu cea patriotică,
formând învățători cari pe lângă știință și dra-
goste de patrie mai au dragostea adâncă și față
de Dumnezeu.

Prăznuirea din duminică trecută a fost cât
se poate de simplă, dar măreață. A început cu
„Trăiască Regele” cântat de orchestra școlii. A
urmat cuvântul sărbătoresc al directorului, păr.
Dr. Coriolan Suciu, în care s'a arătat pe scurt
întreg istoricul școlii. Elevul Suciu Nicolae din
cl. VIII a recitat „îmnel ocazional” scris de
păr. profesor Dionisie Popa-Mărginești; Corul
și orchestra școlii a cântat „Îmnel ocazional”
compus de păr. profesor Celestin Cherebeșiu și
potpuriul național „La clacă” de Pașchil.

Frumuseța serbării a fost însă minunata
compoziție a păr. prof. Celestin Cherebeșiu „Fin-
rădăcit”, cântată de corul mixt al Școlii Nor-
male de băieți și de fete și acompaniată la pian
de dl prof. S. Toduța. Am fost cu toții încântați
de această compoziție, care ar fi vrednică să se
cânte și pe scene mai mari, ca să o poată gusta
cât mai mulți pricepători într'ale muzicii.

După „Deșteaptă-te Române”, cântat de
întreg publicul sub conducerea corului mixt,
păr. vicar arhiepiscopesc a dorit acestei școli
în numele I. P. S. nostru Mitropolit, care nu a
putut veni, să trăiască încă mulți ani, spre fe-
ricirea neamului și a bisericii.

Același lucru îl dorim și noi, dela această
gazetă, gratulând păr. director pentru frumoasa
reușită a serbării și păstrând acestei școli vechea
dragoste, cu care am slujit-o vreme de 8 ani.
Iubileul de 100 de ani, să dea Domnul, s

trăiți”, „Mulțumesc”, „Am onoare”, „Mai po-
țiți, mă rog.”

Mai târziu veni aproape poruncă, să se
salute oamenii numai cu cuvântul „Săndtate.”
Își venea să răzi, cum servitorul primăriei când
își aducea vre-o scrisoare își striga dela por-
tiță: — Săndtate. Acasă sunteți?

— Săndtate bună — răspundea câte un
bătrân. Alții mai glumești răspundea: — Să-
ndtate în straiță. — Astfel darea de binețe de-
venise aproape de batjocură, mai cu seamă
când copilul cel de școală întâlneau mâna către
câte un bătrân și ziceau, „Săndtate”, iar acela
le răspundea „Noroc bun, măi copil.”

Mai în toamnă, unii începuseră a se sa-

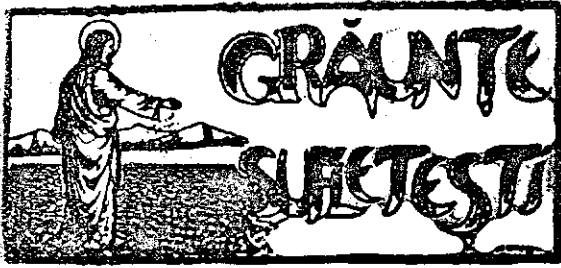
luta cu mulțimea de cuvinte: „Trăiască Legiu-
nea și Căpitanul.” La acest fel de binețe, unii
răspundea cu aceleași cuvinte, iar alții ziceau
cu jumătate gură: „De jandarmi.”

Acum — după atâta amar de vreme, —
am auzit iarăși binețea cea veche și cinstită
— Să dea Dumnezeu bine, — și răspunsul:
„Dea Dumnezeu,” Se vede că tot bătrânii au
fost mai cumiști. Numai de-ar da Dumnezeu,
să se întoarcă și celelalte obiceiuri bune, cin-
stite și curate, și mai cu seamă respectul față
de bătrâni, sflala și modestia în vorbă, și peste
tot, teama de Dumnezeu, care este începutul în-
lepctunii.

N Lupu

fie sărbătorit într-o Românie Mare întregită în hotarele ei firești și între împrejurări mai vesele, nu atât de triste și de dureroase ca cele de astăzi.

Iuliu Maier

In câte feluri se fură

Nu este nici un păcat atât de obișnuit în lume, dar mai ales la noi la Români, ca furtul. De aceea ne-am și gândit, să scriem despre acest păcat cât mai multe, ca astfel citindu-le cât mai des iubii noștri cititori, să le arete și altora și astfel să se ajungă a se cunoaște tot mai bine, cât de mare păcat este furtul.

Nu săvârșesc acest păcat numai ceice iau, pe ascuns ori pe față, bunul altuia, ci și aceia cari li sfātuiesc să fure; cari cumpără, ascund ori păstrează bunul furat, cu toate că știu că este furat; cari nu dau înapoi proprietarului bunul furat; ceice nu-și plătesc datoriile făcute; servitorii și copiii cari își fură stăpânii sau părinții; stăpânii sau patronii cari subtrag câtuș de puțin din sâmbria servitorilor sau a angajaților; ceice nu plătesc dările și impozitele legitime către stat sau comună ori declară mai puțin decât au; ceice administrează rău și cu strâmbătate bunurile date lor spre îngrijire de pildă ale statului, comunei, bisericii, orfanilor, nebunilor, nevârstnicilor și așa mai departe; cerșitorii cari cerșesc fără de a fi bolnavi sau bătrâni; ceice vânează în teritoriile altora, iau lemne din pădurile statului sau ale bisericii, ceice fac contrabandă și altele multe.

Sf. Ioan Gurădeaur spune despre porunca a șaptea că se calcă foarte des și ușor. Des, pentru că oamenii dela fire sunt foarte lacomi, ceea ce se vede încă din copilărie; și ușor, pentru că sunt atâtea și și atâtea prilejuri de a fura. Tot acest mare sfânt spune că toată lumea zice: „nu fure.“ sau „să nu furi“, dar așa de puțin zic: „Să nu fure!“ Tot cam acelaș lucru l-a spus de altfel cu mult mai înainte sf. apostol Pavel, în epistola sa către Romani, zicând: „celce înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți? celce predici să nu fure, furi?“ (2, 21).

De aceea trebuie să ne dedăm copiii din bună vreme la simțul dreptății și la cinstirea bunului altuia, știind face deosebire între ce este al meu și al tău.

Odată, trecând printr'un sat, am auzit niște vaiete grozave de copil. Curios, ca toată lumea, că pentru ce plânge, se vaietă și sbieră ca din gura șarpelui copilul, am observat că-l bătea rău tatăl său. Copilul sbiera într'una și zicea: „Doară numai o poamă am furat dela vecinul, și totuși mă bați atât de cumplit?“ Dară tatăl său li răspundea: „Tocmai de aceea te bat atât de cumplit, ca din hoț mic să nu te faci hoț mare“.

Mai rar să-mi impună vreodată un bărbat mai mult decât acest țaran român.

Ce bine ar fi dacă toți părinții ar pedepsi la fel pe copiii lor, ori de câte ori li prind că fură ori înșală. Că numai dacă ne vom învăța copiii de mici la cinste, omenie și dreptate, ne putem aștepta la îndreptarea lucrurilor și la împuținarea hoților și hoțiilor în această țară.

Părintele Iuliu

Știri bisericesti:

Vizitații canonice în dieceza de Lugoj. Preasfințitul Lugojului, Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, anunță printr'un cercular, că va pleca în vizitații canonice în ziua de 10 Mai și nu va veni acasă decât în ziua de 2

Iunie. Cu acest prilej va vizita următoarele parohii: Mănăstirea Prislop, orașul Hațeg, vașul de Sus, Subcetate, Sântă-Măria-Coroești, Valdel, Râu Alb, Bălești, Serel; aceste parohii se află în vicariatul Hațeg. Apoi va trece în districtul protopopesc al Iul și va vizita pe rând următoarele parohii: Galați, Valea Lupului, Livadia de câmp, Livadia de Coastă, Râu Bărbat, Hobița, Ponor, Mare, Petros, Crivadia, Merișor, Banța, Petrila, Petroșeni, Aninoasa, Iscroni, Bărbăntu de Jos, Bărbăntu de Sus, Câmpulung, Cănel-Hobicești, Uricani-Mallat, Vulcan, Călești, Paroșeni și Lupeni.

Au fost sporite și penziile preoțeselor noastre. În cel mai proaspăt circular al său, înaltpreasfințitul nostru Mitropolit vestește că a sporit penziile preoțeselor noastre văduve. Sporul acesta însă față de ce pețea mare de astăzi este însă foarte mic așa cum îngăduesc fondurile noastre dela Cea mai mare penzie ce o primește o preoțeasă văduvită înaltele de 1 Octomvrie este de 18.000 Lei la an, iară cea mai mică de 7200. Credincioșii noștri cari citește rândurile nu se gândesc oare la amarul acestor preoțese, ale căror bărbați și-au jertfit pentru credincioșii lor? Oare cum pot trăi scumpetea aceasta grozavă, din 1.500 Lei lunar? Credincioșii noștri ar trebui să contribuie și ei la înmulțirea fondului, din care se plătesc aceste văduve.

Rugăciuni pentru pace. Excelența Sa Mitropolitul Alexandru a rugat prin circularul său cel mai nou ca în fiecare parohie să se facă, în cursul lunii Mai seara, paradă la Născătoarea de Dumnezeu, cerșind dela Dumnezeu o pace între popoare, bazată pe adevăr și dreptate. Să nădăjduim că pe urma rugăciunilor atâtor credincioși — căci deodată noi se roagă toți creștinii catolici de pe teritoriul pământului — bunul Tată cereștesc pune capăt marelui nenorociri atât de dureroase ce bătute între neamurile înclăștră războiului și aduce atâta jale și distrugere în sânul țării și neamurilor.

Foița „Unirii Poporului“

Poezie populară

Auzit-am, bade, eu
Că mă-ta te muștră rău,
Pentru că te iubesc eu.
— Spune, bade, măne-ta:
Pe tine să te ngrădească,
Cu lin și cu rostopască,
Nime să nu te iubească.
Că te-am iubit, bade, eu,
Din tot sufletul meu.
Și ai fost numai un cialău
Cu gura m'ai sărutat
Cu buze venin mi'ai dat,
Nu mi'ai dat venin să mor.
Vai, numa să trag de dor.
Nu mi'ai dat venin să zac,
Fără de urit să trag.

Spune, bade, măne-ta,
Cu pociumpi te priponească
Și cu cerga te nvelească,
Cu lingura te hrănească.
Da-ți-ar, bade, Dumnezeu
Din arat până'n carat,
Să te ntoarcă măta'n pat,

Să-ți dea apă cu pumnu,
Și mâncare cu acu,
Până te-a lua dracu.
Dee-ți, bade, Dumnezeu,
De nu ți-am fost dragă eu,
Un hinteu cu patru roate
Tot la doftori să te poarte.
Un hinteu cu patru cai,
Să te ducă la șpitai.
Când îi gândi că ți-e bine,
Șapte doftori lângă tine,
Trei să te tămăduiască,
Patru să te lecuiască,
Nimic să nu-ți folosească.
Da-ți-ar, bade, Dumnezeu —
Din aratu cănepii
Până'n ruptu cămașii,
Să te ntoarcă doftorii.
Când îi gândi că ți-e bine,
Meargă sângele din tine,
Să nu-l poată opri nime,
Până ți loii opri eu
Cu cornu năfrâmii mele,
Să știi, bade, că mi-e jele.
Cu corn dela năframuță,
Să știi că ți-am fost draguță
Și m'ai ars la inimuță.

Culese din com. Maieru jud. Năsăud
de Olimpiu I. Barna

Impărăteasa care și-a alungat fata dela casă

(Continuare și floc)

După ce s'au însurat au trăit multe zile bune și frumoase ca ingerii în raiu. Odată a venit carte, să plece socrul fetei la bătaie fiindcă el era tare bătrân, a trebuit să se dă feciorul său. Când a plecat feciorul împărătesei la bătaie, și a lăsat soția în seama tatălui ei rugându-l să aibe grijă de ea până ce va întoarce.

Nu trecu multă vreme după plecarea feciorului de împărat, și soția lui a născut un copil cu părul de aur. Impăratul bătrân i-a scris o carte feciorului său și l-a înștiințat despre copilul de pe acasă, zicându-i, să se întoarcă cât mai de grabă, să-și vadă copilul.

Mama fetei a aflat și ea mai târziu, că feciorii n'au omorât-o ci, fiindu-i milă de ea, i-a cruțat viața. Știindu-o acum măritată după fecior de împărat, voia oricum să o prăpădească și cerca în toată forma, să-i poată face scurciune, ca să nu mai trăiască cu bărbatul ei. Gândit ea, cum să-i scrie o scrisoare feciorului de împărat care era la bătaie, ca și cum ar fi venit dela tatăl lui. În una din zile, întâmplător pe oțeanul care ducea scrisoarea bătrânului împărat către fiul său, prin care-l ruga să se întoarcă acasă, să-și vadă copilul, împărăteasa i-a scris altă în locul ei, în

Porniri bune la Micăsasa Târnava Mică

Aflăm cu multă bucurie că la Micăsasa a cântat mai întâiu în zilele de Paști corul mixt condus de pâr. Ștefan Crișan, că acest cor a pus în auzire pe toți credincioșii, ba chiar și pe cărturarii cari au fost în acele zile de sărbătoare la biserică din Micăsasa.

Pâr. Ștefan Crișan a fost, până în toamna aceasta, profesor de muzică la Liceul Comercial din Blaj. Catedra fiindu-i ocupată de un refugiat, a fost numit preot-ajutor la Micăsasa, lângă socrul său, pâr. Dumitru Boariu. În serile lungi de iarnă a învățat tineretul să cânte pe note, așa că la Paști s'a putut produce cu el în biserică. Reușita a fost peste așteptare.

Ne bucurăm din inimă de această reușită a pâr. Ștefan Crișan și suntem siguri că va face un cor, care va fi fala Târnavel Mari.

Să-i ajute Dumnezeu!

10 Mai la Blaj

La Blaj s'a sărbătorit 10 Mai cu toată însuflețirea. S'a făcut mai întâiu o slujbă la catedrală, slujind Pâr. vicar și prepozit Dr. Victor Macavelu, înconjurat de canonici, directori și profesori. A cântat corul teologilor condus de pâr. profesor Ioan Florea.

După slujbă au defilat școlile și armata în fața catedralei, primind defilarea Pâr. vicar și dl. prefect al județului. A cântat fanfara Liceului sf. Vasile împreună cu a Școlii Normale de învățători, condusă de dnii profesori pâr. Celestin Cherebeșlu și Sigismund Toduța.

A urmat apoi un festival aranjat de toate școlile din Blaj, care s'a sfârșit cu „Deșteaptă-te Române”.

Inger în trup

— Momente din viața Sf. Otilia —

Mireasa lui Hristos.

Nimic mai mareș și mai înălțător în lumea asta cu multe slăbiciuni și păcate, decât un suflet străbătut și stăpânit de iubirea lui Hristos. Priveliște este unul ca acesta Ingerilor și oamenilor. Deși muritor și purtând povara trupului, dar fiind plin de har și de adevăr, un astfel de pământean își îndreaptă pașii numai la lumina făcliei credinței, ascultând povețele Spiritului celui de viață făcător și care împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit. Lăcaș făcându-se al Treimii celei mai presus de fire prin iubirea lui Hristos (Ioan 14, 23) și biserică a lui Dumnezeu (I Cor. 16-17; II Cor. 6, 16), peste tot ce zice și face el, pogoară belșug de binecuvântări cerești. Zilele acestuia trec pline și rodnice lăsând prin veacuri dăre de lumină.

Sf. Otilia a fost un suflet pe cât de luminat, pe atât de oțelit. Zilele ei n'au trecut în deșert. Incepând cu anii priceperii, a adunat mereu sămânță de învățătură bună, care a rodit apoi cu sutele. Cuvântul cuminte al cuvioasei starețe din mănăstirea prunciei sale a găsit în inima ei țarină blagoslovită. Murmurul sfintelor rugăciuni a măicuțelor i-a încântat și i-a îmbogățit și el copilăria, iar roua harului de sus s'a cernut fără încetare peste florile sfințeniei ce au îmbobocit de timpuriu în grădinița îngrijită a sufletului său, miresmuindu-i viața, altfel atât de greu încercată tocmai când era mai fragedă.

Noul traiu mănăstiresc l-a început ca tânără stareță, dimpreună cu alte o sută treizeci de fete din case alese, care se strinseseră în jurul ei hotărâte să trăiască la fel cu dânsa, și sub ascultarea dânsului.

Cel dintâiu gând al ei ca stareță, după sfințirea propriei vieți și a sufletelor ce s'au încredințat cărmuirii ei de maică întru Domnul, a fost clădirea de sfinte lăcașuri de închinare în cuprinsul cetății

ce i-o dăruise tatăl său, și prin împrejurimi. Ca pe prorocul David, o mistuia și pe dânsa răvna casei Domnului (Ps. 68) și nu și-a dat odihnă oaselor până când nu și-a văzut dorința întruchipată aievea în mândră și strălucit împodobită biserică. Drept că într'asta i-a stat într'ajutor cu bănet greu și tatăl său care era mărturia vieții pil-duitoare a ei și a celor de pe lângă dânsa, și din zi în zi tot mai mult îl nimeau și-l încântau ceea ce le vedea și câte le auzia. Pentru că 'n întreg jurul, și până în depărtări mari, se vorbea cu drag și cu cinste despre viața îmbunătățită ce înflorește în noua așezare mănăstirească. Mulțimi nenumărate, valori-valuri, au început în scurtă vreme să curgă necurmat la închinare în Cetatea Sfântă de pe munte, unde cuvioasa Maică Otilia atrăgea, cu putere de vrajă, toată lumea.

Las' că, după strădanii de nelnchipuit, isbutise să facă acolo sus, pe înălțimile acelea limpezi și curate, un adevărat colț de raiu unde, în afară de biserică cea mare, se mai ridica și un mândru mănunchiu de paraclise (= biserici mai micuțe) la altarele cărora preoți cucernici ce nu trebuia să-și bată capul cu grija zilei de mâne (mulțumită celor patrusprezece moșii dăruite în acest scop de tatăl stareței) aduceau zilnic sf. jertfă în cinstea Mirelui Ceresc și pentru zidirea duhovnicească a fecioarelor înțelepte ce-și închinaseră Lui întreaga-le viață. La unul din aceste paraclise — la al Sf. Ion Botezătorul, pe care sfânt Cuvioasa Otilia îl cinstea în chip deosebit de când cu minunea căpătării vederii cu prilejul botezului — venia stareța des de tot să prindă puteri noi din rugi fierbinți. Cronicarul vremii povestește și altă pricină a deosebitei ei trageri de inimă spre acest lăcaș de închinare: Maică Otilia văzuse cu ochii ei pe însuși vârhovnicul apostolilor, pe Sf. Petru, înconjurat de o ceată mare de ingeri, pogrindu-se din slăvile cerești, ca să sfințească acest paraclis...

(Va urma)

Dumitru Neda

scrise astfel: „Iubitul meu fiu, nevasta ta, pe care o iubești atât de mult a făcut un copil, care nu are asemănare cu oamenii, fără seamănă mai mult cu fiarele sălbatice. Scrie-ne, iubite fiule, ce să facem cu ea? Arde-o vom sau o vom spânzura?” Scrisoarea aceasta a pus-o în scrisoarea oșteanului și l-a trimis la împăratul cel tânăr.

Feciorul citindu-o s'a mirat foarte de cele ce erau scrise într'ansa. Cu toate acestea el a răspuns: „Deși muierea mea a născut astfel de copil, eu zic, să nu-i faceți nimic până ce voi veni cu acasă”. Mama fetei cu inima plină de venin a întâmpinat și la întoarcere pe oșteanul cu scrisoarea. I-a luat-o și în locul ei a pus alta scrisă de ea, în care spunea: „Dorite tatăl! Eu unicul fiu al tău, îți zic și te rog, să faci așa, ca la întoarcere să nu-mi găsească nevasta acasă, pentru că copilul cu părul de aur pe care l-a născut ea nu e al meu, ci al altora, că am înțeles, că încă din pruncie a fost fată blăstămată, pentru că un cuvânt îți zic, să faci cu ea ce vei face numai să nu o mai văd”.

Primind împăratul scrisoarea dela fiul său, și-a dat mira, cum a putut feciorul lui scrie astfel de carte. Arătându-i-o nevastă, i-a zis, să-și ia copilul și să se ducă unde o va milui Dumnezeu. Dar înainte de a pleca, i-a legat copilul în spate și i-a tăiat mâinile din coate, apoi a scos-o afară din curtea împărătească.

Se luă și se dusă sârmana nevestică cu copilul în spate, fără a-i putea da țafă. Mergând

pe drum s'a întâlnit cu un om pe care l-a rugat să-i deslege copilul din spate și să îl pună în grumaz, pentru ca să poată suge. Trecură câteva zile de când nevasta a fugit din orașul în care ședea bărbatul său, și dela plecare nu a mâncat nimica, încât de foame și de durere nu mai putea merge. Sdrobită de durere s'a pus pe marginea unui drum ce trecea prin codru, să se odihnească. Cum ședea lângă drum, a văzut că se apropie de ea niște călători, cari văzându-o fără de mâini au întrebat-o ce a pățit? Ea și-a spus cu lacrimi în ochi toate păsurile și nedreptățile pe cari le-a îndurat.

Acești doi călători era, Domnul Hristos și Sf. Petru. Ei știindu-o nevinovată li-s'a făcut milă de ea și i-au tălmădit mâinile la loc. Nevasta, mulțumindu-le pentru această binefacere, s'a îndepărtat de ei. Însă când a mers pe drum ca la o pușcătură, Sf. Petru s'a întors după ea și ajungându-o i-a zis, să se ducă drept înainte, că va afla o curte, acolo să intre înăuntru că va avea de toate ce-i vor trebui. I-a mai spus că nu cumva să dea sălaș la altfel de oameni decât numai la aceia cari vor fi cu soț, iar la cei fără de soț nu. Mulțumindu-i s'a dus înainte până când a ajuns la curtea aceea, unde toate au fost așa precum i-a zis Sf. Petru.

Acolo a șezut nevasta cu copilul mai multă vreme fără de a trece cineva pe la ei. După plecarea ei dela curtea socrului său n'a trecut multă vreme și a venit și bărbatul acasă din războaic. Indată ce a intrat pe poartă l-a între-

bat pe tatăl său, unde-i sunt nevasta și copilul? Bătrânul împărat i-a arătat scrisoarea pe care o știa trimisă de fecior, și i-a zis: „Eu ți-am scris, să vii cât mai de grabă, să-ți vezi copilul cu părul de aur, și tu mi-ai răspuns să-l omor. Dar eu de milă nu l-am putut omori, fără am alungat-o pe mama lui și pe el”.

Feciorul și-a arătat și el scrisoarea, pe care văzându-o bătrânul împărat, s'a minunat, aflând acum că la mijloc e o înșelăciune. Feciorul cu inima întristată n'a mai intrat în casa tatălui său, n'a mai așteptat să vină seara să se odihnească, fără încăleccând a plecat în lume să-și caute soția și copilul. Când cântau cocoșii de miezul nopții, era la curtea unde ședea soția lui. Bătând în porți, i-a ieșit înainte nevasta și cunoscându-l l-a îmbrățișat și l-a poștit înăuntru.

A doua zi dimineața au plecat împreună cu copilul la curtea împăratului, unde s'au cununat din nou. Aflând apoi că împărăteasa bătrână a fost pricina tuturor relelor, împăratul cel tânăr a prins-o și a spânzurat-o. Iar el, nevasta și copilul și astăzi trăiesc de nu vor fi murit.

Șt. Manciulea

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt dator să ne plătească abonamentul.

Bătaia lui Dumnezeu

Ne tot spune Dumnezeu,
Ca să ne lăsăm de rău
Și ne zice tuturor:
Ascultați, voi, fiilor
De ce n'ascultați de mine
Și să faceți ce e bine?
De ce mergeți pe căi rele
Și faceți păcate grele?
Iată unde ați ajuns
Ne-ascultând ce Eu v'am spus!
Că trăiți în mare chin,
Tot cu lacrimi și suspin,
Tot mereu vă războiți
Și sunteți neliniștiți.
Unul pe altul v'a-ți urât,
Sunteți lacomi de pământ,
Vă'ngelați frate pe frate
Și umblați cu nedreptate.
Bogații mereu doriți
Și sunteți nemulțumiți.
Nu mai trăiți în iubire
Dragoste și înfrățire.
Iată eu v'am tot lăsat,
Pradă morții nu v'am dat
Și v'am tot chemat mereu
Să veniți la sânul meu.

Trimisu-v'am vremuri grele,
Ca să vă lăsați de rele,
Poruncit-am norilor
Să reverse apa lor
În măsură foarte mare
Să distrugă tot în cale,
Chiar și ghița o-am lăsat
Să strice ce-ați sămănat,
Însă voi nu v'ați dat seamă
Să lăsați calea cea largă.
Suferit-ați și-ați răbdat
Dar tot nu m'ați ascultat
De rele nu v'ați lăsat.

Trimis-am rugină'n grâne,
Ca să n'aveți de-ajuns pâine,
Soarele cu-a lui căldură
A'ncălzit peste măsură.
Cucuruzu se usca
De arșița ce era.
Apa'n fântâni s'a gătat,
Iarba pe câmp s'a uscat.
Voi tot n'ați venit la mine
N'ați făcut ceea ce-i bine
Tot păcatul l-ați iubit,
Și pe Mine m'ați hulit...

Trimis-am peste voi iar
Boale multe, chin, amar,
Pela doctori și umblat
Fiecare după leac
Trimisu-v'am boale'n vite
Și alte urgii cumplite.
Voi tot nu m'ați ascultat,
De rele nu v'ați lăsat
Și-ați trăit și mai departe
Tot în poftă și-n păcate.

Cutremurat-am apoi
Și pământul de sub voi
Pe-alcouri s'au prăbușit
Casele ce le-ați zidit,
Voi ați plâns și-ați lacrimat,
Că de mare rău ați dat.
Dar din a relelor drum
Nu v'ați întors nici decum
Și v'ați văzut mai departe
De plăceri și de păcate.
O fiilor, cum puteți
Tot în rău să rămâneți?
De ce nu veniți la mine
Să vă scot din rău la bine?

Fiilor, iată, vă spun,
Că dacă voi nici acum
Nu veți asculta de mine,
Ca să faceți ce e bine,
Vă voi lăsa'n chin și jale
Să trăiți aici sub soare.
Tot în războaie veți fi,
Focul vă va nimici
Și veți muri împușcați
Și de sabie tăiați
Ciuma vă va secera
Pământul rod n'a mai da,
Veți muri la mare chin,

Ne-găsindu-vă alin
Și nu veți mai da de bine,
Căci m'ați părăsit pe Mine.

Iacob Suciu
com. Valca-Largă jud. Turda

Muncitorul în lumea creștină

Cuvântul lui Dumnezeu, pogorându-se din cer și intrupându-se, a aflat pe pământ, în lacrimi și chinuri înfiorătoare, nesfârșita mulțime a muncitorilor. Numai în capitala împărăției romane erau peste un milion. Ar fi putut Mântuitorul să se nască și să trăiască într'un palat pompos și să stea pe tron de aur curat, dar n'a voit așa ceva, căci n'ar fi putut sluji, cum ar fi dorit, cauza muncitorimei. Și nu s'a mulțumit numai să se facă om, ci a mers mai departe și s'a făcut muncitor și și-a câștigat pâinea cea de toate zilele muncind într'un modest atelier de lemnar din Nazaret. După cum mărturisește *Sf. Iustin*, în veacul al II-lea, lumea văzuse încă multe din obiectele lucrate de dumnezeieștile sale mâini. Munca brațelor a fost astfel sfințită în persoana Mântuitorului. Muncitorul s'a făcut astfel părtaș de o vrednicie, la care mintea omenească cea mai ascuțită și cea mai limpede nu s'ar fi putut nici cugeta.

Mântuitorul a lăsat și Bisericii misiunea sau însărcinarea de a sfinți munca și muncitorul, misiune pe care Biserica a dus-o la îndeplinire cu foarte mult zel. Papi și episcopi, preoți și frați călugări, după ceasuri lungi de priveghere, rugăciune și studiu adâncit al Sfintei Scripturi, și-au chinuit brațele și întreg trupul, clădind biserici, mănăstiri, școli, azile, spitale și sate întregi. S'au văzut fii de regi și de prinți încoronați, luându-se la întrecere cu fiii de țărani și cu călugării în cultivarea grădinilor, în canalizarea apelor, secarea bălților și în despădurirea locurilor mănoase. Prin pilda Bisericii, urmată încetul pe încetul de cei mai înalți demnitari sau slujbași civili și militari ai neamurilor, munca a fost înnobilită pentru totdeauna. Mulțumită acestei schimbări adânci, împăratul roman *Honorius* a putut să dea în anul 413 o lege, prin care să declare că îndeletnicirea bună a unei meserii poate ridica pe orice supus până la rangul de *nobil al împărăției*.

Dupăcum spune *Varro*, păgânismul a văzut în muncitori niște *mașini cu glas omenească*, de care stăpânul dispunea după bunul său plac. *Biserica a văzut în muncitor o ființă scumpă lui Dumnezeu, o ființă răscumpărată cu sângele preasfânt al lui Isus Cristos, o ființă liberă și stăpână pe sine și pe sudoarea frunții sale*. Dintre fiii de muncitori și-a recrutat sau ales ea papi, episcopi și preoți de seamă. Papii *Sf. Clemente*, *Sf. Corneliu*, *Sf. Calixt* și alții mulți de tot au fost fii de muncitori săraci, dar cinștiți și harnici.

Muncitorul vechiu prin munca sa istovitoare creia bogății, din care nu putea să-și rețină nimic. Această nedreptate strigătoare la cer a făcut Biserica să revendice prin gura Sfântului *Apostol Iacob* și a multor papi — după cum vom vedea ceva mai la vale — un salariu drept pentru muncitori: „*Plata lucrătorilor care au secerat țarinile noastre, plata care a fost oprită de voi strigă, și strigătelele săcerătorilor au pătruns în urechile Domnului armatorilor.*”

Nu numai că Biserica a pretins dela bogați plată dreaptă pentru muncitori, ci

că însași, din dragoste față de ei, a să-i înzestreze cu unelte de muncă, să procure muncă, să-i lovețe, cum se munci mai ușor și cu mai mult rod ajutat să-și poată fonda un cămin. Pentru muncitorii ajunși, din cauza boale sau din cauza bătrânețelor, puțința de a-și câștiga pâinea, Biserica a fondat azile. Au fost vremuri când în Franța primiau adăpost gratuit, ca masă, peste trei sute de mii de muncitori ajunși în mizerie.

Pentru ridicarea culturală a muncitorimei Biserica a întemeiat o mulțime de școli mici și mari. În aceste școli de la începutul creștinismului în jurul școlii și a mănăstirilor s'a dat copiilor muncitori învățatură gratuită. Cei muncitori le-a dat și îmbrăcăminte și hrană, fiii multor muncitori Biserica a făcut buni învățați, vestiți conducători de poare și bisericani sfinți.

Prof. Ioan Vălcu

O întrebare care așteaptă răspuns și dela alții

Primim la Redacție următoarea recomandată:

„Onorată Redacție a „Unirii Poporului”
Vin eu *Moisă Popa* și Vă rog dacă și Vă sta în puțință, să faceți bine să imi rîți faptul amintit mai jos;

Să faceți bine sa-mi explicați că și fi asta că în timpul când eram eu băiat, în Apusenii, când întâlnea orice om un preot de cinste era: „sărut mâna, Fărinte” și să saruta.

Acum, după războiul mondial, nu mai saruta nime mâna popii. Ci acum sărută a joi chiar și popii și teologii, și nu știu de ce doară sunt mai cinștite femeile ca popii!

Vă rog, faceți bine, imi explicați, ce asta; că eu V'am mai întrebăat odată și nu răspuns nimic.

Cu stima Onorată Redacție a foii „Poporul”, ca abonat a foii *Dumnia*. Vost eu *Moisă Popa* (Poșaga-de-jos, of. post. de-jos, jud. Cluj-Turda).

Să ne ierți, iubitul nostru abonat *Moisă Popa*, că nu și-am răspuns la scrisoarea călăuș, pe care nu ne aducem aminte să primit.

Acuma, că am primit-o pe aceasta, răspundem cu drag:

Că înainte de războiul mondial oamenii mult mai buni, recunoștem că în acel războiu mulți oameni s'au stricat și vizat. Dovadă și revoluția din 1918, pe dacă n'o înăbuși-au iute trupele românești unde ajungeam.

Prin această bolșevizare se explică faptul că astăzi oamenii nu mai dau cinste venită preotului cu cuvintele: „Sărut mâna” și că nici nu-i prea sărută mâna.

Vor fi de vină, abună seama, și unii răi, cari dela război înceace toate le-urile dar mai ales politică, numai de altă parte văzut. Cei mai mulți însă dintre aceștia luat și își iau și acuma încă pedespa!

Mai e apoi și răul obicei al unor preoți și teologi, de a da binețe femeilor telor cu: „sărut mâna” și de a le chină mâna. Pentru acceptia scrisoarea D.-tale se poate de binevenită.

Peste tot însă preoțimea noastră astăzi cu mult mai bună decât a fost în Predică adecă în fiecare duminică și sărbătoare slujește sfânta liturghie aproape simțind sează copiii de școală regulat, li sporădește

cuminecă credincioșii tot mai des, ține misiuni sfinte aproape în fiecare parohie și nu se gresce, nici odată, dela nici o jertfă bănească, oricât de grea ar fi aceea.

Acest lucru nu-l spunem noi, ci l-au constatat însăși Preavereratele noastre Consistoare. Vina cea mai mare este totuși a credincioșilor, cari prea s'au înstrăinat de biserică și prea s'au întovărășit cu mamona banului și al averii, de care se alipesc din zi în zi tot mai mult.

Să ne aducem aminte de cuvintele sf. Scripturii că: »Nimeni nu poate sluji la doi domni, pentru că sau pe unul va urla și pe altul va iubi sau de unul se va lipi și pe celalalt va urgisi» (Matei 6, 24). Cei mai mulți credincioși însă slujesc numai mamonei banului și averii și deci urăsc pe Domnul Savaot, se alipesc de mamona banului și al averii și-l urgiesc pe Cristos și scriba lui cea sfântă.

Accasta este părerea și răspunsul nostru. Dacă cineva are altă părere, să ni-o scrie!

† Profesoara Emilia M. Mureșianu

Încă nu s'au șters lacrimile de pe fața profesorilor dela Blaj cari l-au pierdut pe părinte prof. Ioan Belu și iată telegrafal ne aduce vestea dureroasă a încetării prea de timpuriu din viață a tinerei profesoare dela Liceul nostru Teoretic de fete din Blaj Emilia Maria Mureșianu.

Răposata s'a îmbolnăvit de febră tifoidă (Ingoare) o boală foarte grea, acasă la părinți în Turda, unde a și adormit în Domnul, în vârstă de abia 27 ani, după ce fusese profesoară bună și conștiințioasă vreme de 6 ani la Liceul nostru de Fete.

La prohodul slujit în biserică din Turda Nouă, întâmplat joi în 8 Mai, au luat parte dela Blaj foarte multe profesoare și profesori, vărsând lacrimi multe pe mormântul ei.

Trimitem și noi pe această cale cele mai curate păreri de rău multîndurerătorilor părinți.

Facă-l Dumnezeu partea cu aleșii săi și cu dreptii să o numere.

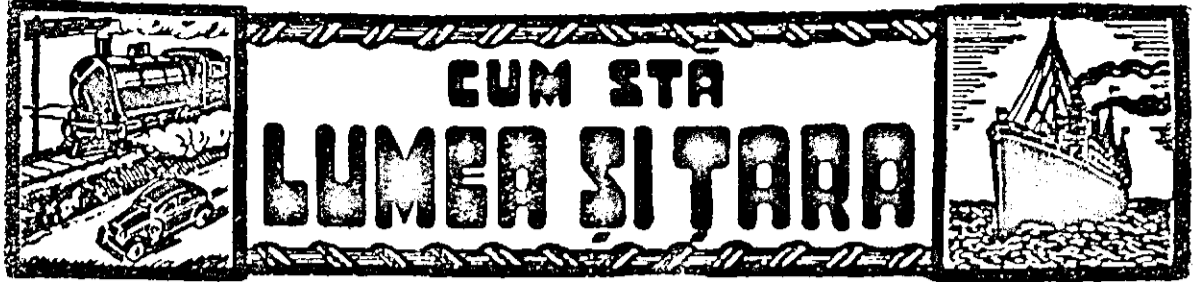
Deja Românii de peste hotare

Cum stăm la Cernăuți. Prost cum stăm altfel. La univertitatea din Cernăuți sunt două facultăți, într'una se predă în limba ucrainiană, în cealaltă în limba evrească. În capitala Bucovinei românești numai românește se învață.

Cum stăm în Basarabia. În Basarabia sunt cu total 1537 școli, dintre cari 1090 moldovenești, 314 rusești, 118 ucrainiene și 15 evrești. 1441 școli sunt populare, iară 96 medii.

În Basarabia s'au închis sinagoge. Știrile cele mai nouă arată că în Basarabia au fost închise și sinagoge, nu numai bisericile creștine. Se știe că în Rusia stăpănesc cel fără Dumnezeu.

A vândut carne de cal mort. Gheorghe Damian din comuna Grid, jud. Făgăraș, s'a lăudat mai multor femei din sat că a vândut un șap frumos, a cărui carne o pune în vânzare. Femeile au venit și au cumpărat carnea. Ucita din ele l-s'a părut însă carnea cam goadă la gust. Vorba vorbă aduce și pe urmă vorba ajuns la jandarmerie, care, luându-l de scări pe Gheorghe Damian, a constatat că acea carne era dela un cal mort, îngropat de un vecin al lui cu o zi înainte. Luat și mai de scurt, Damian a recunoscut că a mai vândut mortăciuni și de altă dată. Nădăjdul că acest mare ticălos își va primi pedeapsa bine meritată.

10 Mai la București

Ziua de 10 Mai a fost sărbătorită în anul acesta într'un chip deosebit.

Dimineața la orele 9, Conducătorul Statului a înmănat M. S. Regelui, bastonul de mareșal al oștirii române.

Sfârșindu-se această solemnitate, M. S. Regele, M. S. Regina, dl general Ion Antonescu și întreagă suita s'au îndreptat spre șoseaua Jianu, unde s'a desfășurat serbarea zilei de 10 Mai.

Inceputul s'a făcut prin o slujbă religioasă, după care au urmat cuvântările ministrului armatei și a dlui general Ion Antonescu, iar la urmă defilarea armatei, a unităților motorizate și a trupelor germane din București.

Cu prilejul acestei sărbători, mai mulți studenți au căutat cântece oprite. Pentru a afla pe vinovați ministrul a dat poruncă aspră, ca ei să fie descoperiți, altcum se va închide Universitatea și studenții vor fi trimiși acasă.

Cuvântarea dlui Hitler

Aproape la sfârșitul fiecărei lupte mari dl Hitler a ținut câte o vorbire, în care a arătat țelurile politice ale Germaniei. Ultima cuvântare a ținut-o în zilele acestea, după ce s'a sfârșit războiul din Balcani. În această cuvântare Domnia Sa a arătat încercările făcute de guvernul german de a ajunge la o pace cu Anglia.

Vorbind de întâmplările din Balcani, a amintit de modul cum a fost pregătit războiul de aici. A arătat înțelegerea și politica cinstită pe care a dus-o România față de Germania și cât de mult a ajutat această politică armatei germane, în luptele grele pe care le-a dus.

Nouă ordine care se va face în Balcani, trebuie să fie însă o ordine întemeiată pe dreptate a mai spus apoi dl Hitler.

Se sfârșește un război și începe altul

Așa precum am arătat și în numărul trecut al gazetei noastre, sfârșitul războiului din Balcani a însemnat începutul unor noi schimbări politice în legăturile dintre țări urmate de noi lovituri și lupte.

În vreme ce în Balcani se lucra la alcătuirea unei noi ordini, în Răsărit au început turburările și frământările cari au dus la război și vărsare de sânge și pe acele meleaguri.

Abia se sfârșise un război și a început altul de data aceasta între Anglia și Irak.

Luptele din Irak

Primele lupte între armatele engleze și trupele Irakului s'au dat în apropierea aerodromului dela Habbaniyah. Pierderi au fost și de o parte și de alta. Din săptămâna trecută luptele s'au întezit, luând forma unui adevărat război.

Știrile despre aceste lupte se bat însă de multe ori cap în cap. Telegramele date

de Englezi spun că trupele lor au înfrânt pe răsculații irakieni și au luat în stăpânire petrolul dela Mossul și Kirkuk. Tot Englezii mai spun că războiul din Irak este pe cale de a se stârși, că guvernul turcesc s'ar fi arătat gata de a face pe mijlocitorul de pace în acest război.

Știrile date de guvernul Irakului și de țările care-i sunt prietene spun însă că luptele se poartă cu îndărgire pe mai multe fronturi și că trupele irakiene ar fi doborât peste 40 de avioane engleze. Se mai vorbește apoi că Arabii din țările vecine se mișcă pentru a da ajutor răsculaților irakieni.

O țară care nu s'a hotărât

Războiul pornit pe pământul Irakului a făcut să se vorbească tot mai mult de hotărîrea pe care va lua-o Turcia. Până acum guvernul turcesc nu și-a spus cuvântul. A căutat să fie bine cu toți vecinii și s'a terit de război. În luptele din Balcani, Turcia n'a sărit în ajutorul aliatei sale Anglia. Nu s'a mișcat s'o ajute nici în războiul început în Irak. Poporul turcesc a luat toate măsurile de apărare și la granița de Răsărit a concentrat 20 de regimente de nemusulmani.

Se părea că în vremea din urmă lucrurile între Germania și Turcia sunt pe cale de aseimbanganță. Dl von Papen, ministrul Germaniei a plecat iarăși în Turcia, ca reprezentant al guvernului german pe lângă guvernul turcesc.

Schimbări la conducere în Rusia

În săptămâna aceasta s'au făcut unele schimbări și între cărmuitorii mari ai Rusiei.

Se știe că dl Stalin nu avea nici o funcție oficială în țara rusească. La ultimele alegeri făcute la începutul lunii Mai domnia sa a fost ales președinte al comisarilor poporului, în locul dlui Molotov, care a rămas numai ministru de externe.

Schimbările acestea au făcut pe mulți să creadă că Rusia își va schimba și politica față de Germania și va trece de partea Angliei.

Până acum Rusia a rămas însă un semn de întrebare. Politicienii Rusiei nu și-au arătat gândurile pe față.

Războiul care s'a apropiat de hotarele Rusiei și care acum se întinde tot mai mult către Răsărit, primejduind și ținuturile de petrol rusești dela Batum și Tiflis ar putea face, ca și această țară să se prindă în hora morții sau măcar să încerce a îndepărta focul. Zilele cari urmează vor limpezi și aceasta.

În Africa

Pe pământul african războiul se poartă în mai multe părți. La granița de miazănoapte a Egiptului, Englezii au încercat să oprească pe Germanii și Italianii. În zilele din urmă s'au dat lupte crâncene în fața orașului Tobruk, pe care Englezii îl apără cu îndărgire.

În Abisinia, armatele italiene au purtat lupte grele în ținutul Amba Alagi și

strămtoarea Flagi. După știrile date de Italiani, în rândurile armatelor engleze au luptat și mulți Evrei din Palestina.

O răfuială în familie

Prim ministrul englez, dl Churchill a ținut în zilele trecute o cuvântare în parlament. Domnia sa a încercat să arate cări au fost cauza pierderilor din Balcani.

Simțind — se vede treaba — că va pierde și Egiptul, dl Churchill a spus că nici aceasta n'ar însemna o lovitură prea mare pentru împărăția Angliei. Gazetele engleze și chiar și deputații englezi nu s'au arătat prea mulțumiți de cele spuse de dl Churchill. Auzind cele declarate, deputații englezi au sărit ca arși, iar un fost ministru de pe vremuri dl Lloyd George a adus mari învinuiri dlui Churchill pentru nepăsarea cu care privește lucrurile.

Un ajutor care întârzie

În acest război, Englezii și-au pus mari nădejdi în ajutorul american. Ajutorul acesta, chiar și de când le-a fost făgăduit se tot amână însă.

Este drept că poporul american nu prea vrea să se amestece în văpaia războiului din Europa, dar n'are ce face, căci este împins spre aceasta de conducătorii lui, în frunte cu dl Roosevelt.

Acum se spune că în mai multe fabrici din America, lucrătorii au declarat grevă și astfel fabricile cele mari de oțelării și ferării stau și nu mai lucrează nimic.

De altă parte se spune că Americanii au rupt legăturile de negoț și cu Rusia, pe care s'au supărat că de ce a făcut înțelegerea cu Japonia, care este dușmana de moarte a Americii.

Declarațiile pe cari le face la 14 Mai, dl Roosevelt vor aduce poate o lămurire asupra ajutorului făgăduit Angliei.

Bombardată fără cruțare

În vreme ce lumea așteaptă ce întorsătură vor mai lua lucrurile și pe unde se va mai abate pustiirea războiului, Anglia este bombardată fără cruțare. După spusele gazetelor germane orașul Londra și orașele mai mari sunt încontinuu atacate de avioanele germane.

Tara basmelor

— Un nou front de luptă: Irakul —
Bogățiile acestui pământ

Telegramele venite din străinătate vestesc că s'a aprins un foc nou, în Răsărit. În hora morții și a sângelui s'a mai prins o țară: Irakul. Și, ca aproape întotdeauna, pricina acestui nou război este tot lăcomia, dorința celui tare de a stăpâni bogățiile pământului, în paguba celui mai slab.

Irakul sau Mesopotamia este o țară destul de mare și de bogată. Are o suprafață de vreo 370.000 kilometri pătrați și aproape 3 milioane de locuitori. Este așezată între Siria, Persia (Iran), podișurile Armeniei, cuprinzând mănoasa câmpie a Mesopotamiei, dintre Tigru și Eufrat.

Cea mai mare parte a acestui pământ, afară de pustii și deșerte, este roditoare și bogată în grâne. În adâncurile lui pământul Irakului ascunde mari bogății de petrol. Ținutul din apropierea orașului Mossul și dela Kirkuk este vestit pentru zăcămintele lui de petrol.

Dela Kirkuk pleacă două conducte mari de petrol, una a Franței lungă de 850 kilometri, spre Siria, și alta a Angliei, spre Palestina lungă

de 955 kilometri. În ce privește bogățiile de petrol Irakul este a 5-a țară din lume. Trei părți din acest petrol 75% sunt folosite de Anglia și numai o parte de Franța. Din anul trecut însă, conducta franceză nu mai varsă petrol, așa că tot petrolul se scurge pe cea engleză.

În afară de petrol, Irakul mai are foarte mult bumbac, grâu, orz, orez și curmale. Bogăția de grâu face ca această țară să fie socotită ca un adevărat grănar.

Mâna engleză și o poliță veche

Spre această țară, așa de bogată s'a îndreptat încă dela sfârșitul războiului trecut mâna polițicilor engleze. Până la războiul cel mare Irakul făcea parte din marea împărăție turcească, care ținea sub stăpânire și toate popoarele arabe. Sfârșitul războiului a adus cu sine prăbușirea împărăției turcești. Conferința de pace n'a recunoscut însă neatârarea deplină a popoarelor arabe, ci le-a pus sub protectorat englez și francez. Astfel Siria a fost pusă sub protectorat francez, iar Palestina, Irakul și Iranul sub protectorat englez.

Unii din locuitorii acestei țări, precum și cei din Palestina și Iran, n'au fost mulțumiți de forma aceasta de conducere și au așteptat să li-se dea meru neatârarea făgăduită la conferința de pace. Aceasta a întârziat însă să mai vină și în rândurile popoarelor arabe, ani de zile s'a pregătit revolta.

Războiul de azi nu este numai o urmare a neînțelegerii dintre guvernul Irakului și guvernul englez, cu privire la trecerea trupelor engleze spre ținuturile de petrol, ci a unei nemulțumiri mai vechi, o revoltă dospită și pregătită de ani de zile. Și se lucrează din greu ca întreaga lume a popoarelor arabe să se arunce în foc, pentru ca să nimicească Anglia.

Așa s'a spus că Irakul, pământul pe care mulți îl socotesc ca leagănul omenirii, locul unde ar fi fost raiul pământesc din Biblie, țara de unde au pornit cele mai frumoase povești, poveștile arabe, să fie incins în flăcări, srum și sânge, iar fiii lui să primească și ei botezul morții.

Prăbușirea unei pivniți la Cotnari.

Cotnari este o comună în județul Iași, plasa Cărligătura. Acolo se află dealurile cu vâlcele (podgoriile) cele vestite, cari dau vinul de Cotnari. Înainte cu câțiva ani s'a zidit acolo o pivniță model și peste ea o clădire cum nu este în țara întreagă. S'au cheltuit pentru această clădire peste 10 milioane Lei. Cu ploile cele multe, într-o bună zi această clădire s'a prăbușit. Suntem curioși, că va fi tras la răspundere celce a ridicat această clădire. Casa „Carlton” dela București s'a prăbușit pe urma cutremurului, și totuși a fost tras la răspundere celce a zidit-o; d'apoi că aceasta s'a năruit numai pe urma ploilor?

Preț maximal pentru lemne. Ministerul Economiei Naționale a dat o decizie prin care arată care este prețul maximal al lemnelor. La Blaj de pildă un vagon de 10.000 kgr. lemne de fag, jugastru, paltin, ulm, salcâm și carpen costă în stație Lei 10.000. Stejarul, cerul, gărnita, gorunul cu coajă este cu 500 Lei mai mare. Aceste prețuri se înțeleg numai pentru lemnele uscate. Cele verzi vor fi cu 20% mai ieftine.

Și în Albania s'a aflat petrol. De când sunt Italianii stăpâni asupra Albaniei, inginerii Italiani s'au străduit să afle zăcăminte de petrol. Și de fapt au aflat. Astăzi Albania produce atâta petrol, încât va fi de ajuns și pentru Italia.

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII

Pentru monumentul dela monumentul lui Al. Lupeanu-Melin a n mai de la pâr. Iacob Târziu din Cistelei de Lei 1000 (una mie). Ne mai lipsesc pe cari credem că-i vom primi în curâ

În Germania toți locuitorii asigurați pentru bătrânețe. Germaniei, domnul Adolf Hitler a luat pe domnul Dr. Robert Ley, conducător Frontului Muncii Germane, să asigure care cetățean pentru bătrânețe. Asigură făcută de Stat, se plătește puțin și se destul de mult. La noi oare când se va duce această asigurare?

La Sibiu se va vinde carne de Primăria orașului Sibiu a dat voie măcelar să vândă carne de cal. Acel va face și mezeluri din carne de cal vinde și carne de cal afumată. Altcinev n'are voie a vinde această carne, nici rile, ca să nu se poată face înșalăclun

A nins la Brașov. Mare pagubi cut la Brașov și în jurul acestui oraș și zăpada grosă ce a căzut în zilele Mal. Până și rândunelele și celelalte cântărețe au plecat pe urma răcelii.

50 ani dela „Fundăția Carol Vineri în 9 Mai s'au împlinit 50 de când înțeleptul rege Carol I a întemeiat cureștii, din averea sa proprie, biblioteca dației Carol I", care a fost de mare folos denșilor în cei 50 de ani trecuți.

Bătăie între ciobanii și locuitorii din Dala. Niște ciobani mânau zilele spre Sibiu, o turmă de 400 de oi. Trecând comuna Dala din jud. Sibiu, locuitorii i-au lăsat să treacă fiindcă le-au făcut pagube cu tormelee. S'a ajuns la o strâncă încăierare, pe urma căreia s'au ales, parte și de alta, mai mulți inși cu conste și cu capete sparte.

Copilă arsă de vie. Fetța Maria, de 9 ani, din Badu, jud. Sibiu, slogură acasă, a chemat la sine pe de joc Bălea Maria și au început a „de-a Invierea” înconjurând masa cu aprinse. Cum, cum nu, hainele fetiței Maria au luat foc, arzând biata copilă făclie. Prietena de joc a luat o cratiță și a vărsat-o asupra ei, dar văzând că stinge, de frică, a luat-o la fugă. Nenocă copilă a murit pe urma ranelor primite.

Evreii nu mai pot avea aparate de radio. Un decret lege apărut de în Monitorul Oficial îl oprește pe Evreii să poată avea aparate de radio și-l obligă curs de 15 zile, să le depună la poliție jandarmerie.

O biserică cu pereți de hârtie orașul Bergen din Norvegia este o biserică carei pereți sunt făcuți din hârtie imprimată (prin care nu trece apa) și anume hârtie unsă cu un amestec făcut din var, lapte gat și albuș de ou. Această hârtie este atât de tare încât ai crede că e fier. Înșă serica este foarte mare, așa că încap în de oameni.

25.000 locuitori rămași fără adăpost. În insulele Filipine din apele Americii a izbucnit în zilele acestea un foc uriaș cum nu s'a mai pomenit în istoria acestor insule. Peste 25.000 de locuitori au rămas fără adăpost. Lipsa de apă și vânt au făcut ca focul să se întindă și mai mult!

Foc mare la Sighișoara. În săptămâna trecută a izbucnit un foc mare, la moara Löw din Sighișoara, unde se afla un garaj de mașini germane. La fața locului au alergat îndată pompierii cari împreună cu armata germană au stins focul. Pagubele sunt foarte mari.

Omor și jaf în pădurea Solomidea de lângă Sighișoara a fost aflat mai în zilele acestea trupul neînsuflețit al tânărului Deac Ion. Din cercetările făcute s'a aflat, că nefericitul tânăr, care era paznic la moara Brozer, a fost trimis să plătească niște muncitori. Pe drum a fost întâlnit de un tâlhar, care știa că are bani la el și a fost omorât și jefuit.

Mari inundații în Ungaria. În împrejurimile orașului Seghedin din Ungaria râul Tisa s'a revărsat și a acoperit cu nămol cam 10.000 de pogoane de pământ.

În Germania porcilor li-se taie capul. Ca să sufere cât mai puțin porcii la tăiere, s'a introdus în Germania tăierea capului. În forma aceasta, spun medicii veterinari, porcii sufer mai puțin. Acest metod de a ucide porcii s'a introdus mai nou și în Polonia.

Copil aruncat în fântână. Niște trectori au voit să-și adape vitele la fântâna de lângă gara Nichișen, nu departe de Bârlad, când au dat cu găleata de cadavrul unui copil care curând căzut. Jandarmii cercetează.

L-a omorât cu spânz. Gheorghe Ghezezan era de mult lovit de apoplexie și nu-și putea folosi piciorul și mâna stângă. Femeia cu care trăia în nelegălnie a voit să-l vindece cu tot prețul. De aceea i-a dat spânz mutat în apă. Nu peste multe ore Ghezezan a murit. Urmează să se constate că din zpânș a murit ori doară l-a lovit din nou apoplexia.

S'a scumpit berea. De unde până cumă sticla de bere se vindea cu 20 Lei la răvășii, de aici înainte ea costează 24 Lei.

Multe osândiri la moarte. Tribunalul Militar din București a osândit la moarte pe Orbecu Nicolae Durcă Constantin, iară cel de la Ploiești pe plugarul Mihai Dumitru din comuna Stelian Popescu—Prahova și pe pensionarul militar Bălan Constantin din comuna Căleni-Prahova, pentru că nu și-au predat armele.

Au apărut lăcustele și la noi. În câmpurile de miazăzi ale județului Constanța au apărut mai multe stoluri de lăcuste, cari au și distrus cam 10 hectare de pădure. S'au trimis împotriva lor un mare număr de stropitoare în care se stropește asupra lăcustelor, așa-numitul „verde de Paris“.

Un ordin bun și la vreme venit. Acuma unii băcași și cârciumari obișnuiți să-și pună pe emblema lor tot felul de chipuri și inscripții religioase, de pildă „la sf. Dumitru“, „la sf. Ioan“, la Izvorul Tămăduirii“ și altele. Guvernul nostru a poruncit ca de aici înainte să se ștergă toate emblemele cari au inscripții ori chipuri religioase.

Un gest frumos al Führerului. Führerul Germaniei, di Adolf Hitler, a poruncit pe toți prizonierii greci să-l elibereze numai pe cei care vor să se întindă și mai mult!

un curaj și de o vitejie rară. E frumos când însuși dușmanul te prețuește.

† Studentul Victor Câmpeanu. Aflăm dureroasa știre că studentul dela Academia Agricolă Victor Câmpeanu din Pănade, fiul țăranilor Mattela și Lina Câmpeanu a răposat joi în 8 Mai, în al 27-lea an al vieții, împărțit fiind cu sfintele taine. În mormântarea s'a făcut sâmbătă în 10 Mai în cimitirul din Pănade. Înainte cu doi ani murise și un frate al lui, elev în clasa a șasa de liceu. Îi deplâng, afară de părinții îndurerăți, și patru surori și alte neamuri. Facă-l Dumnezeu parte cu drepții!

Plante de leac ce se culeg în luna Mai

În anul acesta timpul fiind până acuma tot răcoros, continuăm a culege plantele din luna trecută și pe lângă acelea mai culegem următoarele:

Frunze de mure. Planta crește prin păduri și pe marginea apelor. Frunzele se adună și uscă, pentru a le păstra pentru iarnă. Ceaiul făcut din frunze de mure este bun la cei ce sunt bolnavi de gât, sau au gălci. Ceaiul se face din 20 grame frunze — cam cât luăm cu vârful degetelor dela o mână. — Ceaiul îl beau cei ce sufer de urdinare. Frunzele de mure sunt foarte căutate în străinătate.

Frunze de smeură, care crește prin pădurile de munte și prin grădini. Cu ceaiul de frunze de smeură lecuim aceleași boale ca și cu frunzele de mure.

Cu frunze opărite se fac legături bolnavilor de eczemă — bube de piele — bube dulci. Cu ceaiul de frunze de smeură se spală ochii roșii, iar cu ceaiul îndulcit cu miere lecuim pe cei bolnavi de boale de plămâni și pe cei răciți.

Frunze de nalbă mare de grădină, pe cari le opărim și le înfășurăm în o cârpă cu cari facem legături la gălci, umflături la țâțe, buboale, nime și alte umflături.

Flori

Flori de mac roșu, pe care-l găsim prin fânețe și prin lanurile cu grâu. Ceaiul făcut din florile de mac uscate potolește tusa măgărească și aduce somn celor ce nu pot dormi.

Flori de românișă (mușețel) ce crește pe marginea șanțurilor și prin locurile nelucrate. Omul prevăzător, care ține la sănătatea lui, adună florile de mușețel, pentru că aceste flori le putem folosi la vindecarea următoarelor boale: Ceaiul de flori se dă să l bea cei ce mistuie greu, au arsuri la stomac, răgâieli și celor ce nu au somn ca să poată dormi. Tot din acest ceai se dă copiilor ce plâng noaptea și nu vrem să le dăm să sugă și celor ce sufer de urdinare verde.

Ceaiul de mușețel îl folosim apoi la spălătul bubelor de pe piele, la spăletul ochilor roșii, căci acest ceai omorâă microbii și vindecă ranele. La dureri de dinți și măsele ținem în gură ceai de mușețel cald și durerile trec. Tot din florile de mușețel se scoate ulei cu care ungem pe cei bolnavi de reumatism.

Vedem dar, în câte feluri putem folosi aceste flori; este un păcat să nu le strângem, căci, pe lângă că le putem folosi în gospodărie, le putem și vinde cu un preț foarte bun.

Rădăcini

Rădăcini de păpădie, care crește peste tot locul, are floarea galbenă. Din codița florii copiii fac niște lanțuri foarte frumoase cu cari se joacă. Rădăcinile se scot din pământ și se toloresc și proaspete storcând zeama din ele, din cari beau câte 2 linguri pe zi cei ce sufer de boale de ficat și fiere. În vechime se foloseau foarte mult oamenii de puterea vindecătoare a păpădiei.

Se mai folosește rădăcina uscată cu care pregătim un ceai ce-l dăm celor cu sângele stricat, cari au bube pe piele. Din florile de păpădie se face o fierțură cu care se spală pe obraz cei ce su pete. Fetele se folosesc mai ales de această putere a florilor de păpădie.

Roșcovei Ioan-Obreja

Mulțumite publice. În numele credincioșilor parohiei române-unițe din Totolu, aduc pe această cale sincerile și viltle noastre mulțumiri pentru suma de 2000 Lei, trimisă de dl Iuliu V. Albini, mare proprietar de mine din Zlatna. Rugând pe bunul Dumnezeu ca să-i primească jertfa, dorindu-i noroc și beșug pe vâna de aur a minei, din care cu așa mână și inimă largă împart tuturor celor lipșiți. — Preot Ion Gh. Ciora.

— În numele comitetului parohial și al credincioșilor gr.-cat. din Hașag, mulțumesc și pe această cale, mărinimosului donator dl Iuliu V. Albini din Zlatna, pentru frumosul dar de Lei 2000 oferit bisericii noastre de sf. Sărbători. — Pr. Aurel Anghel.

Subsecretariatul de Stat al Aprovizionărilor comunică următoarele: Toate cererile autontăților, înștituțiilor publice și particulare, școale, internate, negustori, etc. referitoare la aprovizionarea cu alimente se vor înainta după cum urmează: A) în capitală: pentru ulei la oficiul fabricilor de uleiuri Str. Matei Millo Nr. 10. Pentru zahăr la soc. «Comerțul Zahărului» Bdul I. C. Brătianu Nr. 26. Pentru făină la Oficiul pentru valorificarea grâului B-dul Domniței Nr. 1. B) În provincie toate cererile în legătură cu aprovizionarea articolelor arătate mai sus și în plus cele referitoare la aprovizionarea cu cereale (grâu, porumb, orz, ovăș, cartofi, etc.), se vor înainta Prefecturilor de județe (Oficiul de aprovizionare județean) care are obligațiunea de a le soluționa în cadrul ordinelor și dispozițiilor date de Subsecretariatul de Stat al Aprovizionărilor. — Cererile care nu sunt de competența Prefecturilor de județe pentru soluționare, vor fi înaintate Subsecretariatului de Stat al Aprovizionărilor cu avizul și propunerile Prefectului de județ.

Poșta gazetei

Of. Paroh. Axente Sever. Abonatul Vasile Chișăliță i-a mers gazeta timp de 5 luni. Are deci de plătit 63 Lei. Axente Dumitru e sistat cu data de 20 Martie, conform scrisorii Dvoastră. Chitanța lui, o veți primi la proxitul salar. Axente Dumitru mai are de plătit 38 Lei pe cele 3 luni, cât i-a mers ziarul în anul curent.

Preot Ion Clora — Totol. Toate chitanțele abonaților le veți primi la salarul proxim. Cu data de 1 lunie vă vom trimite ziarul conform cererii, la noua adresă plus 10 numere de probă.

Preot Aurel Anghel. S'au trecut cele 3 abonamente la com. 808, precum și noul abonat. Deci cu data de 15 Mai primiți conform cererii 17 ex.

Preot Corneliu Hașegan. În luna Febr. vi s'a retras din salar suma de lei 205, în contul calendarelor, conform scrisorii din 1940, înregistrată la noi sub Nr. 799. La proxitul salar veți primi o dovadă pentru această sumă.

Onor. C. Hașegan Hosman. Poeziile primite nu mai are rost să le publicăm acuma, ci, dacă nu ne-am uita și dacă le vom ajunge în pace și în sănătate, la Paștile viitoare.

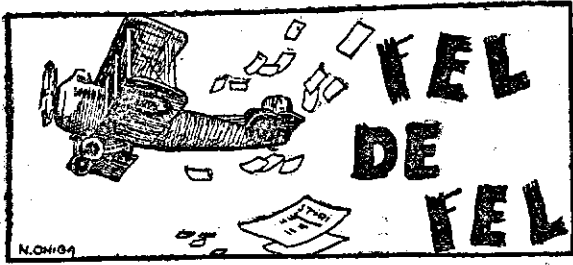
Bazil Șira preot Cerghizel. Castul abonamentului, până la sfârșitul anului este de 100 Lei.

La Școala de Agricultură Turda,

se va ține licitație publică în ziua de 22 Mai 1941 ora 9 dimineața pentru vânzarea: Unei locomobile fabricația Marshall și Unei batoze de treerat M. A. V. de 1400 m. m. în stare de funcționare, fără curele și alte accesorii.

43 (1—1)

DIRECȚIUNEA

Pelagră multă în țară. Pelagra este o boală foarte primejdioasă, pe care o capătă oamenii cări mănâncă mămăligă făcută din cucuruz stricat. Cum în anul trecut nu s'a prea copt cucuruzul, pelagra este foarte răspândită mai ales în Vechiul Regat, Ar fi bine dacă medicii de circumscripție ar căuta pe acești bolnavi și i-ar trimite la spital ca să se vindece.

Gadavru găsit după 2500 ani. În mlaștinile Prusiei Orientale (Germania) s'a găsit cadavrul unei fetițe în etate de 12-14 ani, îmbrăcat în piel de oale. Din cercetările învățătorilor s'a văzut că acest cadavru se află bine păstrat în acea mlaștină de 2500 de ani. S'a mai constatat apoi că copila a mâncat, înainte de a muri, făină de grâu, mazăre și ceva carne.

Cum se înmulțesc de tare peștii. Nici prin gând nu ne trece, cât de tare se înmulțesc peștii. E sigur cumcă știuca depune cam o sută de mil de ouă sau de icre, crapul 500 de mil, iar alți pești până la 7 milioane de ouă. Dacă s'ar clocl toate ouăle acestea peștii cari ar ieși din ele nu ar încăpea în toate apele pământului.

Zăcămintele de cărbuni în deșertul Sahara. De 40 de ani se știe că în deșertul Sahara sunt bogate zăcămintele de cărbuni, dar nu s'au prea putut scoate din pământ, fiindcă pe acolo nu se pot face căi ferate. Acuma, de când Francezii sunt în război și din Anglia nu mai pot primi cărbuni, au început să scoată tot mai mulți. Ba au mai aflat și alte zăcămintele, așa că vor începe a face tot ce le stă în putință pentru a-i scoate și a-i aduce acasă. Nevoia te învață la multe.

Construcția Târnăveană S. A. Diciosânmărtin

CONVOCARE

Construcția Târnăveană S. A. Diciosânmărtin își va ține

Adunarea generală ordinară

la 30 Mai 1941 ora 6 p. m. în sala mică »Carpați« Diciosânmărtin, la care acționarii sunt invitați cu aceea, că bilanțul examinat de comitetul de cenzori împreună cu raportul, care va fi prezentat adunării generale, sunt depuse în biroul societății în Dâmbău.

ORDINEA DE ZI:

1. Emiterea unei comisiuni pentru luarea în seamă a acțiilor depuse și raportul acesteia.
2. Raportul consiliului de administrație despre anul de gestiune 1940 și prezentarea încheierilor de conturi.
3. Raportul comitetului de cenzori.
4. Alegerea membrilor în consiliul de administrație.
5. Eventuale propuneri.

În sensul statutelor drept de deliberare și votare are numai acel acționar care și-a depus acțiunile proprii, respectiv, în caz că reprezintă pe altul, acțiunile acestuia și documentul de imputernicire dela el, cel mai târziu până la 3 Iunie 1941 a. c., la casa firmei Construcția Târnăveană și pe acama sa a fost extradat biletul de votare.

În sensul art. 9, din statute, ca reprezentanți ai acționarilor absenți pot să exerciteze dreptul la adunarea generală numai imputerniciții majori și numai în baza procurii în forma prescrisă.

D. Diciosânmărtin, la 14 Mai 1941.

Bilanț general la 31 Decembrie 1940

Casa în numerar 7.686 66; Efecte 10.372 50; Debitori 38.171; Mărfuri 238.956 -; Material 4.668 -; Stabiment 1.326.074 76; Instalațiuni 399.667 07; Pierdere 1.391.749 01; Total Lei: 3.417.345 -.

Capital 2.000.000; Fond de rezervă 18.000; Creditori 1.158 575; Fond de amortizare 2.800 -; Fond de amortizant pe patru locuințe, Uzine și Stab. 237.970 - = 240.770; Total Lei: 3.417.345 -.

Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1940

Pierdere în anul 1939: 1.434.641 65; Salar funcționarilor 107.200 -; Salar muncitorilor 167.061 -; Fabricațiuni 9.581 -; Soc. Română de Gaz Metan Soc. Anon. 179.523 -; Cheltuieli generale 43.201 -; Dobânzi 21.740 -; Impozit și taxa 161 037 -; Fond pentru amort. locuința, Uzina și Stab. 237.970 -; Total Lei: 2.361.954 65.

Profit: Contul mărfurilor 970.205 64; Pierdere 1.391.749 01; Total Lei: 2.361.954 65.

Diciosânmărtin, la 31 Decembrie 1940.

Consiliul de Administrație
Construcția Târnăveană S. A.

42 (1-1)

EXTRAS

din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice

Nr. ord. 14/6. - Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare Sf. Elisabeta din Dumbrăveni. Sediu și sucursale: Ibașfalău. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: 1. Gyarmaty Ioan senior, pensionar, președinte. 2. Solymosi Ștefan, pantofar, vicepreședinte. Membrii în comitet: 3. Cozgară Ilie, gardian public, român. 4. Tot Ioan. 5. Serra Ștefan. Cenzori: 6. Szűcs Eugen pensionar. 7. Lukacs Carol, funcționar, ceilalți toți maghiari și domiciliați în Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune aleși la 9 Febr. 1941 s'a înregistrat în baza încheierii Nr. Praj. 751-1924 din 31 Martie 1941.

Dumbrăveni, la 15 Aprilie 1941.

ss. Visarion Pop. președ., ss. Gh. Buzbea, grefier.
41 (1-1)

Nr. 358 1940

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3369 1940 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Deppner Petru repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 2314 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Mai 1941 orele 4 p. m. la fața locului în Tiur la dom. urmăritului Nr. - unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cal, 1 coșer și 1 clăie fân în valoare de 7500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 2 Mai 1941

46 (1-1)

DRAGOȘ BURAC
portărel

Nr. 355-1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 2421-1938 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Hilm Gheorghe junior repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 2725 Lei - bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Mai 1941 orele 4 p. m. la fața locului în Țapu, la dom. urmăritului Nr. c. 97 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 teasc, 1 car, 1 coteș și 3 buți în valoare de 7800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 2 Mai 1941

45 (1-1)

DRAGOȘ BURAC
portărel

Nr. 354-1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 2425-1938 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantei Vișa Otilia repr. prin Vișa Ilie repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 7900 Lei - bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Mai 1941 orele 5 p. m. la fața locului în Țapu la dom. urmăritului Nr. - nuda

Tipografia Seminarului Blaj.

se vor vinde prin licitație publică judiciară la 2 porci, 1 car și 1 coșer în valoare de 5000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dat în Blaj la 2 Mai 1941

(44 1-1)

Nr. 688 - 1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică baza deciziei Nr. G. 3567-1937 a judecătoriei Blaj în favorul reclamantei Schmidt Regina Beșu prin avocatul Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 4200 Lei - bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Mai 1941 orele 3 p. m. la fața locului în Țapu, la dom. urmăritului Nr. C. 82 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 porci, 1 teasc, 300 l. vin, 1000 kgr. lemna și în valoare de de 7200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dat în Blaj la 2 Mai 1941.

47 (1-1)

Administrația financiară de constatare mixtă Nr. 2241-1941.

Înștiințare

Ministerul de Finanțe, Direcțiunea Generală a Impozitelor prin ordinul Nr. 51.182/1941, reamintind dispozițiunile art. 130 din Codul de Procedură Fiscală, prin care persoanele juridice și întreprinderile comerciale, - dacă achită până la 1 Iunie în contul impozitului de echivalent ce urmează să se fixa pentru exercițiul în curs, o sumă egală cu impozitul stabilit și debitat pe exercițiul 1940/1941, vor beneficia de o bonitate de 7%.

Vor beneficia de o reducere de 5% care vor achita în contul acestui impozit, la data de mai sus, o sumă egală cu o parte din debitul rămas definitiv pe exercițiul 1940 pe baza debitelor din exercițiul precedent.

Pe lângă aceste avantaje, Ministerul de Finanțe acordă favoroza de a considera ca date în termen declarațiile de impunere la echivalență a tuturor celor care au dat declarațiile tardiv și nu au dat deloc declarații, urmând a da declarații direct instanței de impunere la echivalent de echivalent, chitanța de plată a impozitului de impozit de echivalent va fi prezentată instanței de impunere, - care va face înștiințare despre aceasta.

Administrator financiar:

Constantin Frâșilă.

Șeful Serviciului
Dr. Emil Pop

Sosirea și plecarea trenurilor începând cu 10 Mai 1941 până la altă dată

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De pleacă până la
Accelerat 202	3.06	1	3.07	dela Blaj
Personal 2002	11.08	2	11.10	dela Blaj
Personal 2004	17.32	8	17.40	Arad
Accelerat 402	23.25	2	23.27	dela Blaj

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De pleacă până la
Accelerat 201	0.36	1	0.37	Arad
Accelerat 401	5.42	3	5.45	Teiuș
Personal 2001	12.22	2	12.24	Teiuș
Personal 2003	22.17	3	22.20	Arad

Spre Coroiu

Felul și Nr. trenului	Pleacă	Felul și Nr. trenului
Automotor 3081	6.20	Automot. 3084
Personal 3085	15.45	Personal 3088